

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobců: **a) P. H.** a **b) K. H.**, oba zastoupeni Mgr. Ing. Jiřím Lukášem, advokátem se sídlem Sarajevská 1614/7, Praha 2, proti žalovanému: **Městský úřad Rudná**, se sídlem Masarykova 94/53, Rudná, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2021, čj. 02831/21/MUR/SU/JŠť, o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2022, čj. 43 A 91/2021-16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím sdělil stavebníkovi, paní Ing. L. M., že stavba „rodinný dům č. p. X na pozemku st. p. X, parc. č. XA, XB v katastrálním území N. provedená podle povolení ze dne 25. 9. 2018, sp. zn. 5813/18/Š, která obsahuje: nepodsklepený rodinný dům o 2 BJ s obytným 1. NP a podkrovím s garáží napojený na přípojky vody, kanalizace a elektřiny, oplocení, zpevněné plochy, vsakovací systém, zeleň“, je schopna užívání.

[2] Žalobci podali proti uvedenému rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Praze, jenž ji výše uvedeným usnesením odmítl pro opožděnost. Soud vyšel z toho, že rozhodnutí žalovaného vydané ve formě sdělení je kolaudačním souhlasem podle § 122 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). V souladu s odst. 4

uvedeného ustanovení tak žalobcům nebyl kolaudační souhlas oznamován doručením jeho písemného vyhotovení. Počátek běhu dvouměsíční lhůty pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. je proto v případě žalobců třeba odvíjet od okamžiku, kdy se prokazatelně seznámili se skutečností, že napadené rozhodnutí bylo vydáno i s jeho obsahem. V reakci na výzvu soudu žalobci 10. 1. 2022 sdělili, že si u žalovaného napadené rozhodnutí ofotografovali ze spisu 24. 5. 2021. Jelikož se podle krajského soudu žalobci nejpozději tento den seznámili s napadeným rozhodnutím a jeho obsahem, je žaloba podaná až 15. 12. 2021 opožděná.

[3] Žalobci (dále „stěžovatelé“) podali proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, v níž navrhli, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Namítli, že i kdyby pro ně platila dvouměsíční žalobní lhůta, podali žalobu včas. Není totiž pravda, že se 24. 5. 2021 prokazatelně seznámili s napadeným rozhodnutím, neboť ten den jim bylo pouze umožněno, aby si ofotografovali správní spis včetně napadeného rozhodnutí. Následně se snažili v těchto materiálech zorientovat a hledali nyní napadené rozhodnutí, tedy kolaudační souhlas podle § 122 stavebního zákona. Jelikož jej v ofotografovaných materiálech nenalezli, dostavil se 1. 12. 2021 stěžovatel a) za pracovníkem žalovaného Janem Šťastným, který mu teprve ozřejmil, že kolaudačním souhlasem v dané věci je právě nyní napadené rozhodnutí z 20. 4. 2021. Žaloba podaná 15. 12. 2021 byla proto podána včas.

[5] Žalovaný se k otázce opožděnosti žaloby nevyjádřil.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Ve shodě s krajským soudem Nejvyšší správní soud vyšel ze skutečnosti, že žalobu proti kolaudačnímu souhlasu jako správnímu rozhodnutí je třeba podat ve dvouměsíční lhůtě ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. (rozsudek NSS z 24. 2. 2022, čj. 1 As 254/2021-29, bod 18). Ostatně, ani stěžovatelé nenamítli, že by se v jejich případě měla užít jiná, delší, žalobní lhůta.

[8] Jak správně uvedl krajský soud, pro posouzení, zda byla žaloba v nyní projednávané věci podána v zákonné lhůtě pro podání žaloby, či naopak až po jejím marném uplynutí, je nutno počátek této lhůty odvíjet od okamžiku, kdy se stěžovatelé prokazatelně seznámili se skutečností, že napadené rozhodnutí bylo vydáno, jakož i s jeho obsahem (rozsudek čj. 1 As 254/2021-29, bod 23 a násl.).

[9] Pro posouzení kasační námitky je tedy stěžejní, že stěžovatelé jak ve sdělení z 10. 1. 2022, tak i v kasační stížnosti výslovně uvedli, že již 24. 5. 2021 si ze správního spisu ofotografovali nyní napadené rozhodnutí žalovaného. Tímto okamžikem se rozhodnutí bezpochyby dostalo do jejich dispozice a prokazatelně se seznámili s tím, že rozhodnutí v podobě kolaudačního souhlasu bylo vydáno, jakož i s jeho celým obsahem. Skutečnost, že k prokazatelnému seznámení se s rozhodnutím dojde již nahlédnutím do správního spisu, opakovaně potvrdila i judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudek čj. 1 As 254/2021-29, body 23 až 25 a další tam citovaná rozhodnutí NSS).

pokračování

[10] V tomto ohledu je zcela bez významu tvrzení stěžovatelů v kasační stížnosti, že se sice s obsahem rozhodnutí seznámili, nicméně nevěděli, že jde o „ten“ kolaudační souhlas, proti němuž se hodlají bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Podle Nejvyššího správního soudu lze závěry rozsudku z 29. 6. 2011, čj. 5 Aps 5/2010-293, č. 2386/2011 Sb. NSS, ve kterém se soud zabýval skutečnostmi rozhodnými pro počátek běhu subjektivní dvouměsíční lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, potvrzené ustálenou judikaturou, přiměřeně vztáhnout i na počátek běhu subjektivní dvouměsíční lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. To znamená, že i pro počátek běhu této lhůty je rozhodující znalost žalobce o skutkových okolnostech vypovídajících o existenci výronu činnosti správního orgánu v podobě správního úkonu – zde konkrétně sdělení žalovaného z 20. 4. 2021, že stavba je schopna užívání. Okamžik, kdy žalobce nabytí přesvědčení o tom, že daný správní úkon naplňuje veškeré znaky rozhodnutí správního orgánu definované v § 65 odst. 1 s. ř. s., není pro běh této lhůty rozhodný.

[11] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že stěžovatelé se s nyní napadeným rozhodnutím ve formě kolaudačního souhlasu prokazatelně a v rozsahu potřebném pro účelnou obranu proti němu seznámili již 24. 5. 2021, kdy si jej spolu s dalšími dokumenty ofotografovali ze správního spisu vedeného žalovaným.

[12] Podpůrně lze poukázat na podání stěžovatelů ze 7. 7. 2021 adresované Obecnímu úřadu Nučice, žalovanému a Krajskému úřadu Středočeského kraje, jež je součástí správního spisu pod pořadovým číslem 37. Na str. 4 podání stěžovatelé výslovně zmiňují, že 20. 4. 2021 byl vydán kolaudační souhlas, z čehož je tedy zjevné, že si již na začátku července 2021 museli být vědomi, že sdělení žalovaného z 20. 4. 2021 je oním správním rozhodnutím, jež později napadli žalobou u krajského soudu.

II. Závěr a náklady řízení

[13] Na základě výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch. Žalovanému, jenž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti měl, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. dubna 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu